

आपा

विपद्यस्तः । तत्पर्यायः । आपन्नः २ । इत्यमरः ।
 आपद्, स्त्री, (आप् + पद् + क्तिप् ।) विपत्तिः ।
 इत्यमरः । (यथा हितोपदेशे ।
 “आपदामापत्नीनां हितोऽप्यावाति हेतुतां” ।)
 आपदा, स्त्री, (आ + पद् + अप् + टाप् ।) विपत्तिः ।
 इति रायसुजुटः ।
 आपनं, स्त्री, (आप् + ल्युट् ।) प्रापयम् । मरीचं । इति
 शब्दचन्द्रिका ।
 आपनिकः, पुं, (आप् + पन् + इकन् ।) इन्द्रनील-
 मणिः । किरातः । इत्युणादिकोषः ।
 आपन्नः, त्रि, (आप् + पद् + क्तः ।) आपद्ग्रस्तः ।
 तत्पर्यायः । आपत्प्राप्तः २ । इत्यमरः । प्राप्तः ।
 इति मेदिनी । (यथा भागवते,—
 “आपन्नः संवृतिं घोरां यन्नाम विवशो मयम् ।
 ततः सद्यो विमुच्येत यद्भिमेति स्वयं भयं” ।
 यथा हितोपदेशे,—
 “बलीयसाभियुक्तस्तु नृपोऽन्यप्रतिप्रियः ।
 आपन्नः सन्निमन्विष्टेऽन्वर्त्तकः कालयापनं” ।)
 आपन्नसत्त्वा, स्त्री, (आपन्नं प्राप्तं सत्त्वं गर्भरूपेण
 जन्तुरनया ।) गर्भवती । इत्यमरः ।
 (“सममापन्नसत्त्वास्ता रेजुरापाण्डुरत्विभः” ।
 इति रघुः १० । ५० ।
 “माय्यां आपन्नसत्त्वावास्तथातिद्रुतमन्नतः” ।
 इति सुश्रुतः ।)
 आपमिवत्, स्त्री, (मेढ्रं प्रविष्टान्ते उदीचां माडो
 व्यतीहारे इति क्ता । जुगतीति समासः । समासे-
 ऽनन्ति ल्यबादेशः । मयतेरिदन्त्यतरस्यामितीत्वं
 अपमिव निर्वृत्तं । अपमिवयाचितार्थां कक्ता-
 विति कक् ।) विनिमयात् प्राप्तं । इत्यमरः ।
 बदल करिया लब्धोया इत्येति भाषा ।
 आपवः, पुं (आपोर्नगस्यापत्वं पुमान् । आप् + अप-
 त्वायं अप् ।) वशिष्ठमुनिः । इति महाभारतं ।
 (“तत्ते प्रापात् विनिर्मुक्ता आपवस्य महात्मनः” ।
 इति महाभारते । तथा च हरिवंशे,—
 “यं लेभे वरुणः पुनं पुरा भासन्तमुत्तमम् ।
 वशिष्ठं नाम स मुनिः ख्यात आपव इत्यतः” ।)
 आपस्तम्बः, पुं, धर्मशास्त्रप्रयोजकमुनिविशेषः ।
 “मन्वत्रिविष्णुहारीतयाश्वक्वोशनोऽङ्गिराः ।
 यमापस्तम्बसंवर्ताः कात्यायनवृहस्पतिः ।
 पराशरव्यासशङ्खजिखिता दत्तगोतमौ ।
 श्रातातपो वशिष्ठश्च धर्मशास्त्रप्रयोजकाः” ।
 इति याज्ञवल्क्यवचनं ।
 आपस्तम्भिनी, स्त्री, (आप् + स्तम्भातीति । आपस् +
 स्तम्भ + ङिनि ।) लिङ्गिनीजता । इति राज-
 निर्घण्टः ।
 आपाकाः, पुं, (आप् + पक् + घञ् ।) कुम्भकारश्च-
 त्तद्वहन्यानं । इति जटाधरः । पोयान् इति
 भाषा ।
 आपातः, पुं, (आप् + पत् + घञ् ।) पतनं । तत्प्राणः ।
 इति मेदिनी । पातनं । इति शब्दचन्द्रिका ।
 (यथा हितोपदेशे ।
 “आपातरमखीधानां संयोगानां प्रियैः सह” ।

आपृ

“आपातरस्या विषयाः पर्यन्तपरित्यागिनः” ।
 तथा च मनुः ११ । ६ ।
 “मन्वापातो विद्यास्वादः स्वधर्मप्रतिरूपकः” ।)
 आपानं, स्त्री, (आपीयते अस्मिन् । आप् + पा +
 अधि + ल्युट् ।) मद्यपानार्थसमा । तत्पर्यायः ।
 पानगोष्ठिका २ । इत्यमरः । मद खावारः चक्र
 इति भाषा । (यथा महाभारते, वनपर्वणि २८०
 अध्याये ।
 “गन्धर्वाभिरसो भग्ने ! मामापानगतं सदा” ।
 ११ । तत्रैव २ अध्याये ।
 “आपाने पानकणिता दैवेनाभिप्रणोदिताः” ।
 “ददर्श यदुवीराणामापाने, वैश्वसं महत्” ।)
 आपानिः, पुं, (आप् + पन् + इन् ।) केशकीटः ।
 इति जटाधरः । उकुन इति भाषा ।
 आपिन्नरं, स्त्री, (ईषत् पिन्नरम् ।) खर्ब । इति
 राजनिर्घण्टः ।
 (“आपिन्नरा बद्धरजःकलत्वा-
 न्मज्ज्युदारा मुखेऽज्जुन्य” ।
 इति रघुः १६ । ५१ । खर्बशब्देऽस्य गुणादयो
 वक्तव्याः ।)
 आपीङ्, पुं, (आप् + पीङ् + पचाद्यच् ।) शिखा-
 स्थितामल्यं । तत्पर्यायः । शेरः २ । इत्यमरः ।
 (यथा रघुवंशे १८ । २८ ।
 “तस्मिन् कुलापीङ्निभे निपीडं
 सम्यक् मूर्ध्नि शासति शासनाङ्गा” ।)
 आपीतं, स्त्री, (आप् + पा + क्तः ।) मात्स्यकायाः ।
 इति राजनिर्घण्टः । (यथा रामायणे ।
 “आपीतवर्णवदनं प्रसन्नमिव भूमिपं” ।)
 आपीनः, स्त्री, (आपो प्यायी इदौ । आप् + प्याय +
 क्तः । प्यायः पो निष्ठायां सोपसर्गस्य नः ।) ऊधः ।
 गहर पालान् । इति भाषा । इत्यमरः । (यथा
 रघुवंशे २ । १८ ।
 “आपीनभारोदहनप्रयत्नात्
 स्यष्टिर्गुह्यादपुनो नरेन्द्रः” ।)
 आपीनः, त्रि, (आप् + प्याय + क्तः ।) ईषत्खलः ।
 सम्यक्खलः ।
 आपीनः, पुं, कूपः । इति वोपदेवः ।
 आपूपिकं, स्त्री, (अपूपानां समूहः । अपूप + ठक् ।)
 अपूपसमूहः । बज्रपिष्टकं । इत्यमरः ।
 आपूपिकः, त्रि, (अपूपाः पण्यमस्य । अपूप +
 ठक् ।) पिष्टकजीवी । पिष्टकविक्रयकर्ता । तत्-
 पर्यायः । कान्दविकः २ भक्षकारः ३ । इत्यमरः ।
 मयरा हासुहकर वटिकोयाना । इत्यादि भाषा ।
 आपूप्यः, पुं, (अपूप + यञ् ।) शक्तः । चूर्णकः ।
 इति त्रिकण्डशेषः । हातु मयदा वेसन इत्यादि
 भाषा ।
 आपूर्तिः, स्त्री, (आप् + पू + क्तः ।) ईषत्पूरणं ।
 सम्यक्पूरणं ।
 आपूर्णं, स्त्री, (आ + पूर्य इदौ + करणे घञ् ।) रङ्गं ।
 इति राजनिर्घण्टः । रं इति भाषा । (रङ्गशब्दे-
 ऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः ।)
 आपृष्टा, स्त्री, (आप् + प्रष्ट् + अङ् + ततः टाप् ।)

आप्या

आभाषणं । आलापः । इति हेमचन्द्रः ।
 आपोक्तिः, स्त्री, लप्तात् द्वितीयवचनवमदादृशणं ।
 इति ज्योतिःशास्त्रं ।
 आपः, त्रि, (आप् + क्तः ।) प्रत्ययितः । विन्यस्तः ।
 इत्यमरः । (यथा मानवे ७ । ८० ।
 “सांवत्सरिकमासैश्च राट्टादाहारेयेत् वलि” ।)
 प्राप्तः । जल्यः । (तेभ्यः किमाप्तं मया । इति कालि-
 दासः ।) सत्वं । इति हेमचन्द्रः । (हितः । कुशलः ।
 “कुमारभृत्याकुशलेरनुष्ठिते
 भिषगिरात्रैरथ गर्भभर्म्मणि” ।
 इति रघुवंशे ३ । १२ । सन्निवृत्तः । आत्मीयः ।
 “असपिण्डं दिवं प्रेतं विप्रो निर्हृत्य बन्धुवत् ।
 विशुध्यति चिरात्रेण मातुराणां च बान्धवान्” ।
 इति मनुः ११ । २ । “आप्तान् सन्निवृत्तान् सहो-
 दरमाह्वयन्त्यादीन्” इति तट्टीका । बज्रः ।
 अधिकः । यथा मनुः ।
 “यजेत राजा क्रतुभिर्विधैराप्तदक्षिणैः” ।
 “राजा नागाप्रकारान् बज्रदक्षिणान् अन्वमेधा-
 दियञ्चान् कुर्यात्” । इति तट्टीका ।
 आपः, पुं, (आप् + क्तः ।) भ्रमप्रमादविप्रलिप्ताकरणा-
 पाटवरूपदोषचतुष्टयरहितः । स च ऋष्यादिः ।
 इति स्मृतिः । आपास्तावत् ।
 “रजस्तमोभ्यां निर्मुक्तास्तपो ज्ञानबलेन ये ।
 येषां त्रैकालममर्षं ज्ञानमथाहृतं सदा ।
 आपाः शिष्टा विबुद्धास्ते तेषां वाक्यमसंशयं ।
 सत्वं बध्यन्ति ते कस्मादसत्वं नीरजस्तामाः” ।
 इति चरकः ।)
 आप्तगर्वः, त्रि, (आप्तः प्राप्तः गर्वो येन सः ।
 प्राप्ताहङ्कारः ।
 आप्तः, स्त्री, जटा । इति हारावली ।
 आप्तिः, स्त्री, (आप् + क्तः ।) सम्बन्धः । योगः ।
 लाभः । प्राप्तिः । इति हेमचन्द्रः ।
 आपोक्तिः, स्त्री, (आप्तस्य अमप्रमादादिशून्यजनस्य
 उक्तिः ।) सिद्धान्तवाक्यं । तत्पर्यायः । राडं २
 सिद्धकतं ३ अर्थोक्तः ४ समयः ५ आगमः ६ ।
 इति हेमचन्द्रः ।
 आप्यं, त्रि, (अपां विकारः तस्य विकारइत्यन्वयात्
 साधे व्यञ् ।) जलविकारजः । पेनादि । तत्पर्यायः ।
 अम्मयं २ । इत्यमरः । (यथा हरिवंशे ।
 “आप्याः प्रभूता ऋभवः पृथुकाश्च दिवौकसः ।
 लेखा नाम महाराज पञ्च देवगणाः स्मृताः” ।
 “तस्मादाप्यो रक्षः परस्परसंसर्गात् परस्परानु-
 यहात् परस्परानुप्रवेशाच्च सर्वेण सर्वेषां सा-
 त्रिध्यमस्त्युत्कर्षापरकर्षात्तु यदर्थं” । इति सुश्रुतः ।)
 आप्यं, स्त्री, वाप्यद्वयः । इत्यमरटीकायां रायसुजुटः ।
 जुड इति भाषा ।
 आप्यायनं, स्त्री, (आप् + प्याय + ल्युट् ।) तपयं ।
 प्रीयणं । टप्तिः । इति राजनिर्घण्टः । (यथा
 महाभारते,—
 “प्रितप्रसादमिच्छेयं तव चाप्यायनं पुनः” ।
 यथा मनुः, ३ । २१३, ३ । २०३ ।
 “लोकस्याप्यायने युक्तान् आहुदेवान् द्विजोत्तमान्” ।